ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS

2. Hälfte 12. Jh. Seite 146r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

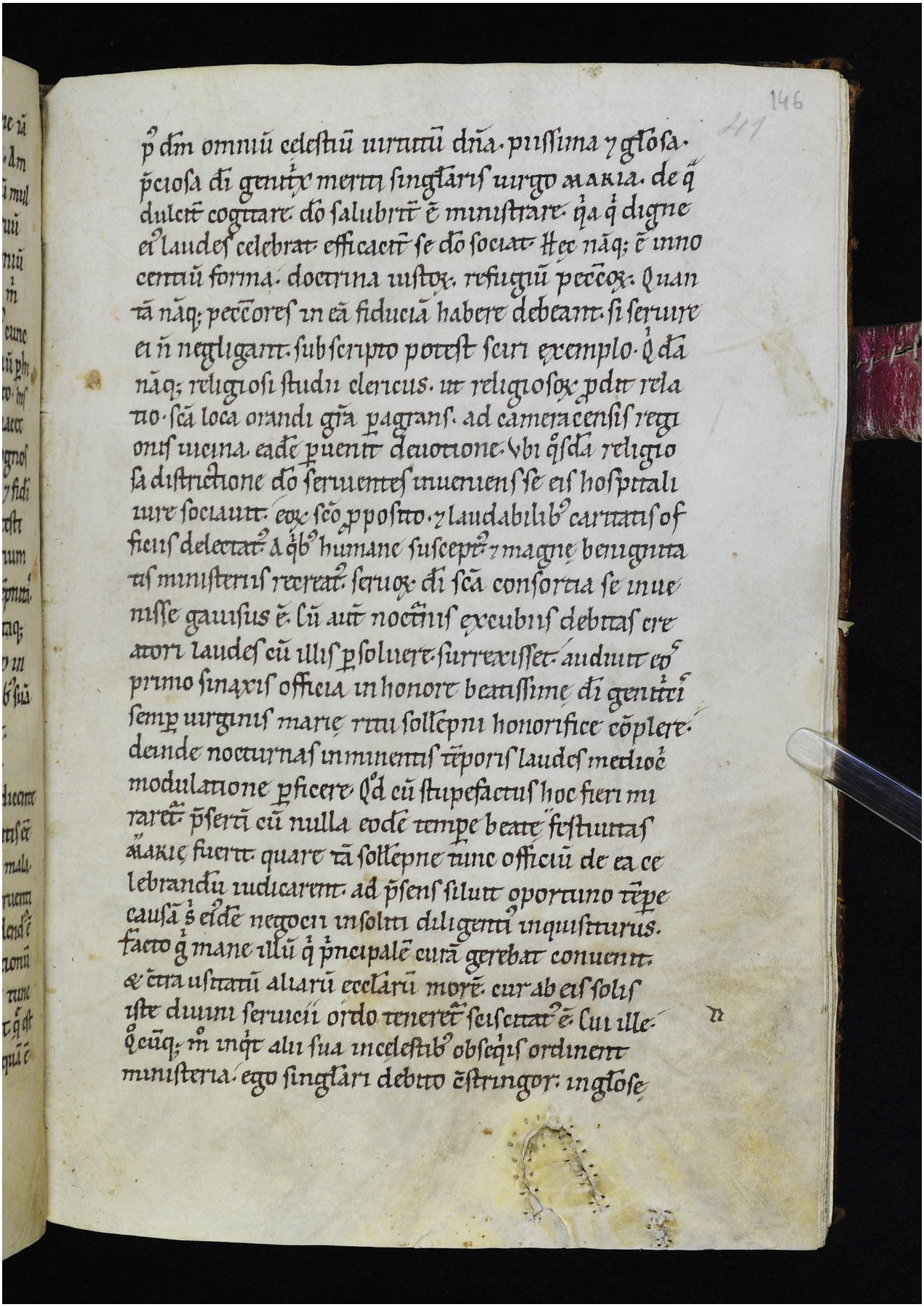

146

41

p dm omniũ celestiũ uirtutũ dna. pulcrima y glosa.
pciosa di genitrice meritis singlaris uirgo maria. de q
dulcit cogitare do salubrit ē ministrare. ia q digne
ei laudes celebrat efficacit se do sociat. Hec nāq; ē inno
centiũ forma. doctrina iustoꝝ. refugiũ peccoꝝ. Quan
tā nāq; peccores in eā fiduciā habere debeant. si seruire
ei ñ negligant. subscripto potest seri exemplo. Q da
nāq; religiosi studii clericus. ut religiosoꝝ pdit rela
tio. sca loca orandi gia pagrans. ad camera censis regi
onis uicina. eadē puenit deuotione. Vbi qsda religio
sa districtione do seruentes inueniens se eis hospitali
iure sociauit. eoꝝ sco ppositto. y laudabilib caritatis of
ficiis delectat a qb humane suscept y magne benignita
tis ministeriis recreat. seruoꝝ di sca consortia se inue
nisse gauisus ē. Cũ aut nocturnis excubiis debitas cre
atori laudes cũ illis psoluere surrexisset. audiuit eo
primo sinaxis officia in honore beatissime di genitri
sempr uirginis marie ritu sollepni honorifice cōplere.
deinde nocturnas in minentis tēporis laudes mediocē
modulatione pficere. Qd cũ stupefactus hoc fieri mi
rarē pserti cũ nulla eodē tempe beate festiuitas
mariē fuerit. quare tā sollepne tunc officiũ de ea ce
lebrandũ iudicarent. ad psens siluit opportuno tēpe
causā s eidē negocii insoliti diligenti inquisiturus.
facto q mane illũ q pncipalē curā gerebat conuenit.
et cta ustratũ aliarũ ecclarũ morē. cur ab eis solis
iste diuini seruicii ordo teneret seiscitat ē. Cui ille.
Qcũq; m inqit alii sua in celestib obseqis ordinent
ministeria. ego singlari debito estringor. in glose